

“Sigueu custodis dels dons de Déu”

Us oferim el text de l'homilia del Sant Pare Francesc a la missa d'imposició del pal·li i lliurament de l'anell del Pescador en l'inici del ministeri petrí del bisbe de Roma, coincidint amb la festivitat de sant Josep.

14/04/2013

Estimats germans i germanes,

Dono gràcies al Senyor per poder celebrar aquesta santa missa d'inici

del ministeri petrí en la solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria i patró de l'Església universal: és una coincidència molt rica de significat, i és també l'onomàstica del meu venerat predecessor: li estem propers amb la pregària, plena d'afecte i gratitud.

Saludo amb afecte els germans cardenals i bisbes, els preveres, diaques, religiosos i religioses i tots els fidels laics. Agraeixo la presència dels representants de les altres Esglésies i comunitats eclesials, així com la dels representants de la comunitat jueva i altres comunitats religioses. Adreço una salutació cordial als caps d'Estat i de Govern, a les delegacions oficials de tants països del món i al cos diplomàtic.

Hem escoltat en l'Evangelí que “*Josep va fer el que l'àngel del Senyor li havia manat i va prendre a casa la seva esposa*” (Mt 1, 24). En aquestes

paraules s'hi amaga la missió que Déu confia a Josep, la de ser *custos*, custodi. Custodi de qui? De Maria i Jesús, però és una custòdia que s'allarga després a l'Església, com ha assenyalat el beat Joan Pau II: “Igual que va tenir cura amorosament de Maria i es va dedicar amb joiós interès a l'educació de Jesucrist, també custòdia i protegeix el seu cos místic, l'Església, de la qual la Verge santa és figura i model” (Exhort. ap. *Redemptoris Custos*, 1).

Com exerceix Josep aquesta custòdia? Amb discreció, amb humilitat, en silenci, però amb una presència constant i una fidelitat total, malgrat que no ho entén. Des del matrimoni amb Maria fins a l'episodi de Jesús al Temple de Jerusalem als dotze anys, els acompanya en tot moment amb cura i amor. És al costat de Maria, la seva esposa, tant en els moments serens de la vida com els difícils, en el viatge

a Betlem per al cens i en les hores tremoloses i joioses del part, en el moment dramàtic de la fugida a Egipte i en la recerca intensa del seu fill al temple, i després en la vida quotidiana a la casa de Natzaret, al taller on va ensenyar l'ofici a Jesús

Com viu Josep la seva vocació de custodi de Maria, de Jesús, de l'Església? Amb l'atenció constant a Déu, obert als seus signes, disponible al seu projecte, i no tant al propi; i això és el que Déu va demanar a David, com hem escoltat en la primera lectura: Déu no vol una casa construïda per l'home, sinó la fidelitat a la seva paraula, al seu disseny; i és Déu mateix qui construeix la casa, però de pedres vives marcades pel seu Esperit. I Josep és “custodi” perquè sap escoltar Déu, es deixa guiar per la seva voluntat, i precisament per això és més sensible encara a les persones que se li han estat confiades, sap com

llegir amb realisme els esdeveniments, està atent a allò que l'envolta, i sap prendre les decisions més sensates. En ell, estimats amics, veiem com es respon a la crida de Déu: amb disponibilitat, amb promptitud; però veiem també quin és el centre de la vocació cristiana: Crist. Guardem Crist en la nostra vida, per guardar els altres, salvaguardar la Creació.

Però la vocació de custodiar no només ens afecta a nosaltres, els cristians, sinó que té una dimensió que antecedeix i que és simplement humana, correspon a tots. És custodiar tota la Creació, la bellesa de la Creació, com se'ns diu en el llibre del Gènesi i com ens mostra sant Francesc d'Assís: és tenir respecte per totes les criatures de Déu i per l'entorn on vivim. És custodiar la gent, preocupar-se per tots, per cada un, amb amor, especialment pels nens, els ancians,

els qui són més fràgils i que sovint es queden a la perifèria del nostre cor. És preocupar-se un de l'altre en la família: els cònjuges es guarden recíprocament i després, com a pares, tenen cura dels fills, i amb el temps, també els fills esdevindran cuidadors dels pares. És viure amb sinceritat les amistats, que són un recíproc protegir-se en la confiança, en el respecte i en el bé. En el fons, tot és confiat a la custòdia de l'home; i és una responsabilitat que ens afecta a tots. Sigueu custodis dels dons de Déu.

I quan l'home falla en aquesta responsabilitat, quan no ens preocupem per la Creació i pels germans, llavors guanya terreny la destrucció i el cor es queda àrid. Malauradament, en totes les èpoques de la història hi ha «Herodes» que tramen plans de mort, destrueixen i desfiguren la cara de l'home i de la dona.

Voldria demanar, si us plau, a tots els que ocupen llocs de responsabilitat en l'àmbit econòmic, polític o social, a tots els homes i dones de bona voluntat: siguem “custodis” de la Creació, del disseny de Déu inscrit en la naturalesa, guardians de l'altre, del medi ambient, no deixem que els signes de destrucció i de mort acompanyin el camí d'aquest món nostre. Però, per “custodiar”, també hem de tenir cura de nosaltres mateixos. Recordem que l'odi, l'enveja, la supèrbia embruten la vida. Custodiar vol dir llavors vigilar sobre els nostres sentiments, el nostre cor, perquè aquí és d'on surten les intencions bones i dolentes: les que construeixen i les que destrueixen. No hem de tenir por de la bondat, més encara, ni tan sols de la tendresa.

I aquí afegeixo llavors una ulterior anotació: preocupar-se, custodiar, requereix bondat, demanen ser

viscuts amb tendresa. En els evangelis, sant Josep apareix com un home fort i valent, treballador, però en la seva ànima es percep una gran tendresa, que no és la virtut dels febles, sinó més aviat tot el contrari: denota fortalesa d'ànim i capacitat d'atenció, de compassió, de veritable obertura a l'altre, d'amor. No hem de tenir por de la bondat, de la tendresa.

Avui, junt amb la festa de sant Josep, celebrem l'inici del ministeri del nou bisbe de Roma, successor de Pere, que comporta també un poder. Certament, Jesucrist ha donat un poder a Pere, però, de quin poder es tracta? A les tres preguntes de Jesús a Pere sobre l'amor, segueix la triple invitació: Pastura els meus anyells, pastura les meves ovelles. Mai no oblidem que el veritable poder és el servei, i que també el papa, per exercir el poder, ha d'entrar cada vegada més en aquest servei que té el

cim lluminós a la creu, ha de posar els ulls en el servei humil, concret, ric de fe, de sant Josep i, com ell, obrir els braços per custodiar tot el Poble de Déu i acollir amb afecte i tendresa tota la humanitat, especialment els més pobres, els més febles, els més petits, aquells que Mateu descriu en el judici final sobre la caritat: l'afamat, l'assedegat, el foraster, el nu, el malalt, l'empresonat (cf. *Mt* 25,31-46). Només qui serveix amb amor sap custodiar.

A la segona lectura, sant Pau parla d'Abraham, que “ *esperant contra tota esperança, va creure* ” (*Rm* 4,18). Recolzat en l'esperança, contra tota esperança. També avui, davant tants cúmuls de cel gris, hem de veure la llum de l'esperança i donar nosaltres mateixos esperança. Custodiar la Creació, cada home i cada dona, amb una mirada de tendresa i d'amor, és obrir una escletxa de llum enmig de

tants núvols, és portar l'escalf de l'esperança. I, per al creient, per a nosaltres els cristians, com Abraham, com sant Josep, l'esperança que portem té l'horitzó de Déu, que se'ns ha obert en Crist, està fundada sobre la roca que és Déu.

Custodiar Jesús amb Maria, custodiar tota la Creació, custodiar a tothom, especialment els més pobres, custodiar-nos nosaltres mateixos; heus aquí un servei que el bisbe de Roma ha d'exercir, però al qual tots som cridats, per fer lluir l'estrella de l'esperança: protegim amb amor allò que Déu ens ha donat.

Imploro la intercessió de la Mare de Déu, de sant Josep, dels apòstols sant Pere i sant Pau, de sant Francesc, perquè l'Esperit Sant acompanyi el meu ministeri, i a tots vosaltres us dic: Pregueu per mi. Amen.

*Traducció pròpia del text en castellà
publicat a vatican.va*

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/sigueu-
custodis-dels-dons-de-deu/](https://opusdei.org/ca-ad/article/sigueu-custodis-dels-dons-de-deu/) (22/04/2025)